

บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพครู สถานภาพ ส่วนตัว และประสบการณ์ในการเพิ่มความรู้ในวิชาชีพ กับสัมภาระพื้นฐานทางวิชาชีพครูของ ครูมัธยมศึกษา ที่ไม่มีวุฒิทางครู เป็นการวิจัยเชิงบรรยายในรูปแบบของการวิเคราะห์ความ สัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ซึ่งมีขั้นตอนการดำเนินงานวิจัยดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

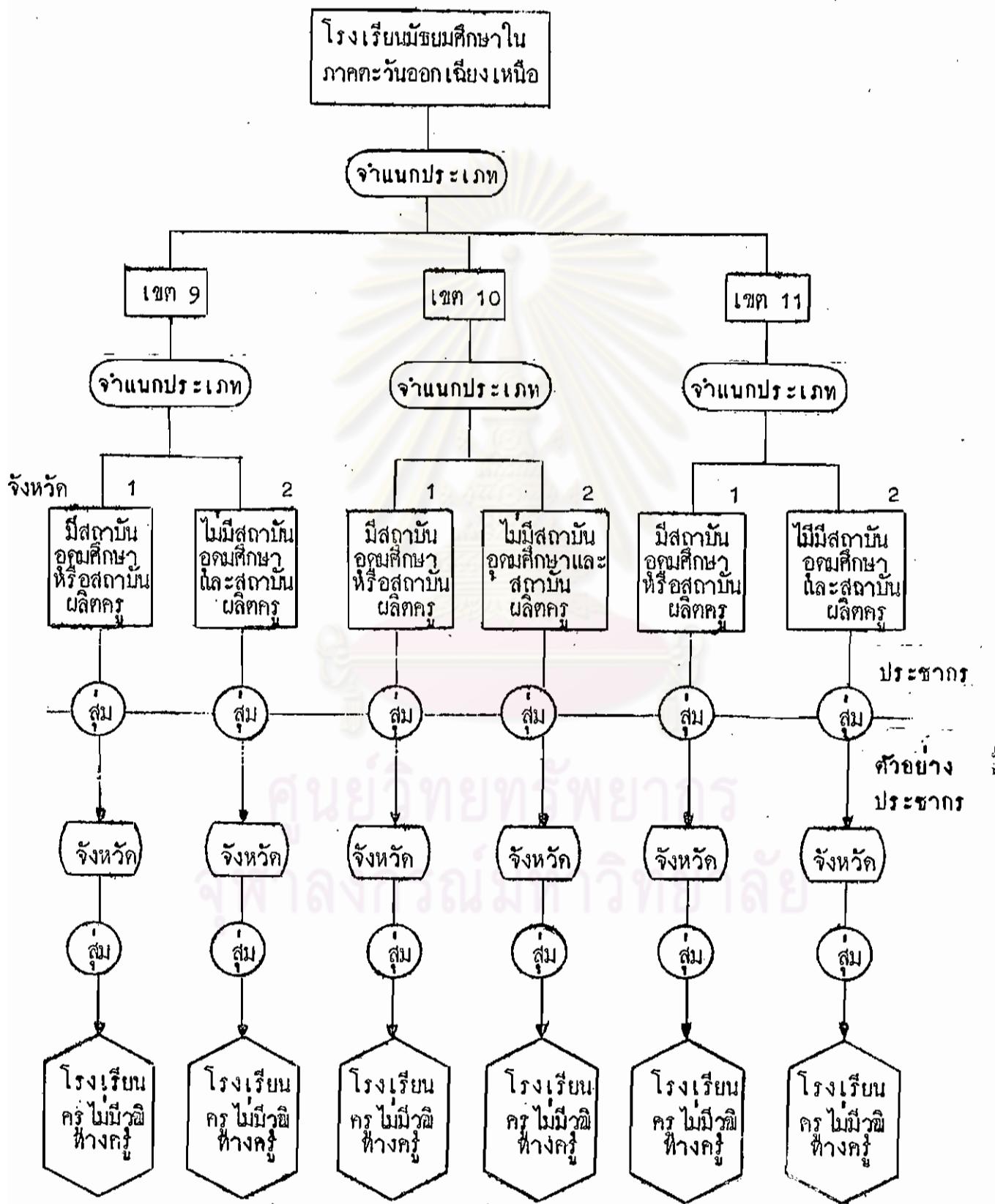
ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ครูมัธยมศึกษาที่ไม่มีวุฒิทางครู สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ที่สอนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในปีการศึกษา 2526 การวิจัยนี้ได้ รวบรวมข้อมูลจากครูที่สูบมาเป็นกลุ่มตัวอย่าง ๓๓๑ คน โดยมีขั้นตอนการสุ่มตัวอย่างดังนี้

1. สำรวจจำนวนประชากรโดยวิธีแจ้งนับครูที่ไม่มีวุฒิทางครูในภาคตะวันออก- เฉียงเหนือ จากแบบรายงานการศึกษา รค.๒ ที่กองการเจ้าหน้าที่ กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ได้จำนวนประชากรประมาณ 2,400 คน

2. ประมาณขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากการงำนสำเร็จ (Table for Determining Sample Size From a Given Population) จาก Krejcie and Morgan (1970 : 608) โดยขนาดของกลุ่มตัวอย่าง ๓๓๑ คน

3. สุ่มจังหวัดแบบแบ่งประเภท (Stratified Random Sampling) ตามประเภทของจังหวัด ได้แก่ จังหวัดที่มีสถาบันอุดมศึกษา หรือสถาบันผลิตครู กับจังหวัดที่ ไม่มีสถาบันอุดมศึกษา และสถาบันผลิตครู ประเภทละ ๑ จังหวัด จากแต่ละเขตการศึกษาใน ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งประกอบด้วย เขตการศึกษา ๙ เขตการศึกษา ๑๐ และ เขตการศึกษา ๑๑ สุ่มได้จังหวัดทั้งสิ้น ๖ จังหวัด และสุ่มโรงเรียนจากจังหวัดที่ได้รับเลือก เป็นกลุ่มตัวอย่าง โดยวิธีสุ่มง่าย (Simple Random Sampling) ครูไม่มีวุฒิทาง ครุทุกคนในโรงเรียนที่สุ่มได้เป็นหน่วยตัวอย่าง โดยลักษณะของกลุ่มตัวอย่างในแต่ละจังหวัดเปรียบเท่ากับ สัดส่วนของจำนวนครูไม่มีวุฒิในแต่ละจังหวัด ดังแสดงแผนการ เลือกตัวอย่างในภาพประกอบที่ ๓

ภาพประกอบที่ ๓ แผนกรุํ เลือกทัวอย่างในการวิจัย

ตารางที่ 1 จำนวนโรงเรียน และหน่วยตัวอย่างจำแนกตามจังหวัดและเขตการศึกษา

จังหวัด	เขตการศึกษา	จำนวนโรงเรียน	จำนวนหน่วย ตัวอย่าง
<u>มีสถาบันอุดมศึกษาหรือสถาบันผลิตครุ</u>			
ขอนแก่น	9	13	77
อุบลราชธานี	10	9	94
บุรีรัมย์	11	7	43
<u>ไม่มีสถาบันอุดมศึกษาและสถาบันผลิตครุ</u>			
หนองคาย	9	5	33
ยโสธร	10	3	23
ศรีสะเกษ	11	6	61
รวม	43	331	

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม 1 ฉบับ และแบบสอบถาม 3 ฉบับ ดังท่อไปนี้

- แบบสอบถามประสมการณ์ในการประกอบวิชาชีพและเพิ่มความรู้ในวิชาชีพ
- แบบสอบถามรายวิชาพื้นฐานการศึกษา
- แบบสอบถามรายวิชาหลักการสอนและการ เตรียมประสมการณ์ภาคปฏิบัติ
- แบบสอบถามรายวิชาการวัดผลและประเมินผลการศึกษา

การสร้างเกณฑ์มือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบสอบถามและแบบสุ่ม

1.1 การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยศึกษาตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กับสมรรถนะพื้นฐานทางวิชาชีพครูจากเอกสารทั่วๆ แล้วสร้างแบบสอบถามแบบเลือกตอบ (Check List) รวมทั้งสิ้น 22 ข้อ ให้กรอกคุณตัวแปรที่จะใช้เป็นตัวแปรพยากรณ์ ซึ่งแบ่งเป็น 3 ส่วนกันนี้คือ

1.1.1 สถานภาพส่วนตัว หมายถึง สภาพ หรือลักษณะของครู ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพการสมรส อัชีพของครูสมรส การประกอบอาชีพอื่นนอกจากวิชาชีพครู รายได้ ประเภท และที่ดังของโรงเรียนที่สำเร็จการศึกษา ในระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษา

1.1.2 ประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ หมายถึง สภาพการประกอบวิชาชีพครู ได้แก่ ระยะเวลาในการประกอบวิชาชีพ ระดับชั้นที่สอน วิชาที่สอน จำนวนคนที่สอนท่อส์ป๊ก้าห์ การเข้ารับการอบรมหรือฝึกปฏิบัติการ (Work Shop) การช่วยเหลืองานโรงเรียนนอกเหนืองานสอน ขนาดของโรงเรียนที่สอน

1.1.3 ประสบการณ์การเพิ่มความรู้ในวิชาชีพ หมายถึง การเพิ่มความรู้ในระหว่างประกอบวิชาชีพ ได้แก่ การเข้ารับการศึกษา หรือฝึกอบรมจากสถาบัน บดิคตรู การถูงน้ำหรือฝึกอบรมเกี่ยวกับวิชาชีพ การค้นคว้าศึกษาควบคู่กับตนเอง

1.2 การสร้างแบบสอบถาม ผู้วิจัยสร้างแบบสอบถาม 3 รายวิชา คือ พื้นฐานการท่องไทย หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และการวัดผลและประเมินผลการศึกษา โดยการศึกษาข้อมูลของแต่ละรายวิชาจากเอกสารหลักสูตร และกำหนดนำของอาจารย์ทรงคุณวุฒิในแต่ละรายวิชา จากนั้นผู้วิจัยสร้างแบบสอบถามทั้ง 3 รายวิชา แบบเลือกตอบ (Multiple Choices) 5 ตัวเลือก รายวิชาละ 60 ข้อ โดยปรับปรุงจากแบบสอบถามที่เคยใช้แล้วในสถาบันบดิคตรูมาก ๆ

2. นำแบบสอบถามและแบบสุ่มทุกฉบับไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ (รายชื่อในภาคผนวก) ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา (Content Validity) และการใช้ภาษา จากนั้น

ผู้วิจัยปรับปรุงแบบสัญญาณและแบบสอบถาม ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒินี้

2.1 แบบสัญญาณ เปลี่ยนรูปแบบจากแบบปิด (Closed Form) ห้องหนอด เป็นแบบผสม คือ บางข้อเป็นแบบเปิด (Open Ended Form) และตัวตอบที่เห็นว่า ไม่จำเป็นออก พัฒนาเพิ่มเติมตัวแปรบางตัว ให้แบบสอบถามหั้งฉบับ จำนวน 22 ข้อ เมื่อ เป็นสถานภาพส่วนตัว จำนวน 11 ข้อ ประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ จำนวน 8 ข้อ และ ประสบการณ์ในการเพิ่มความรู้ในวิชาชีพ จำนวน 3 ข้อ จากนั้นนำไปทดลองใช้กับครูที่ ไม่มีภาระทางครู จำนวน 10 คน เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อความก่อนนำไปใช้จริง

2.2 แบบสัญญาณ 3 รายวิชา คือ ที่นฐานการศึกษา หลักการสอนและ การ เก็บประสมการณ์ภาคปฏิบัติ และการวัดผลและประเมินผลการศึกษา ผู้วิจัยปรับปรุง การใช้ภาษาในคำถ้า และตัวเลือกใหม่ในบางข้อ ให้จำนวนข้อสอบรายวิชาละ 60 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบชั้งละ 5 ตัวเลือก จากนั้นนำไปทดลองใช้กับครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา รายวิชาละ 60 คน การตรวจให้คะแนน ตอบถูกให้คะแนน 1 ตอบผิดให้คะแนน 0 นำผล การตอบมาวิเคราะห์ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม และปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปใช้จริง

3. ผู้วิจัยนำแบบสอบถาม และแบบสัญญาณไปทดลองใช้กันนี้

3.1 ทดลองใช้แบบสอบถามกับครูที่ไม่มีภาระทางครู จำนวน 10 คน แล้วนำมา แจกแจงความถี่ความตัวตอบที่มีผู้เลือกในแต่ละข้อ จากนั้นปรับปรุงแบบสอบถาม และวางแผน การลงรหัสของแต่ละตัวแปรก่อนนำไปใช้จริง ให้แบบสอบถามหั้งฉบับ จำนวน 23 ข้อ ประกอบด้วย สถานภาพส่วนตัว จำนวน 11 ข้อ ประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพ 7 ข้อ และประสบการณ์การเพิ่มความรู้ในวิชาชีพ 5 ข้อ

3.2 ทดลองใช้แบบสอบถาม 3 รายวิชา กับครูที่สอนระดับมัธยมศึกษา รายวิชา ละ 60 คน นำผลมาวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม โดยหาค่าระดับความยาก (Level of Difficulty) ค่ากันนี้คำนวณจาก (Power of Discrimination Index) ซึ่ง pragmatika วิเคราะห์กังแสง ไว้ในตารางที่ 2

ผู้วิจัย ได้ตัดเลือกข้อสอบเฉพาะข้อที่มีการคัดความยากตั้งแต่ .1 ถึง .9 และมีค่าคัดนี้อยู่ในช่วงตั้งแต่ .1 ขึ้นไป จากแบบสอบถามแท่นรายวิชาเหลือเพียงรายวิชาละ 30 ข้อ พัฒนาตั้งแต่จำนวนตัวเลือกลงเหลือข้อละ 4 ตัวเลือก โดยตัดตัวเลือกที่ไม่มีคนเลือก หรือมีคนเลือกน้อยคงไว้ จึงได้เครื่องมือที่เป็นแบบสอบถามชนิดเลือกหลาย (Multiple choices) 4 ตัวเลือก รายวิชาละ 30 ข้อ โดยมีพิสัยของค่าระดับความยาก และค่าที่หันซึ่งกันมาเจาะแก่ของแท่นรายวิชาทั้งหมดในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 พิสัยของค่าระดับความยาก และค่าที่หันซึ่งกันมาเจาะแก่ จำนวนข้อสอบ

แบบสอบถามรายวิชา	จำนวนข้อสอบ					
	พิสัยของค่าระดับความยาก			พิสัยของค่าที่หันซึ่งกันมาเจาะแก่		
	$p = .17$	$.20 \leq p \leq .80$	$p = .85$	$r = .15$	$.20 \leq r \leq .50$	$.27 \leq r \leq .60$
ทั่วไป	1	28	1	1	29	-
หลักการสอนและการ เตรียมประสบการณ์	-	29	1	1	29	-
ภาคปฏิบัติ	-	30	-	-	-	30
การวัดผลและประเมิน	-	30	-	-	-	30
ผลการศึกษา	-	30	-	-	-	30

นำแบบสอบถามทั้ง 3 รายวิชา ไปทดลองใช้กับครูไม่มีวุฒิทางกรุ๊ปสอนระดับมัธยมศึกษารายวิชาละ 100 คน เพื่อหาค่าลัมประลีฟ์ความเที่ยง (Reliability Coefficient) โดยใช้สูตร K-R 20 ของ คูเดอร์ ริ查ร์ดสัน (Kuder-Richardson Reliability) ซึ่งประมาณผลก็จะแสดงไว้ในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง (r_{tt}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และค่าความคลาดเคลื่อนมาตรฐานของการวัด (SE_{meas}) ของแบบสอบถามรายวิชาพื้นฐานการศึกษา หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และการวัดผลประเมินผลการศึกษา

แบบสอบถามรายวิชา	r_{tt}	S.D.	SE_{meas}
พื้นฐานการศึกษา	0.71	4.57	2.46
หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ	0.69	4.60	2.56
การวัดผลและประเมินผลการศึกษา	0.66	4.05	2.36

แบบสอบถามรายวิชาพื้นฐานการศึกษา หลักการสอนและการเตรียมประสบการณ์ภาคปฏิบัติ และการวัดผลและประเมินผลการศึกษา มีค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยง .71 .69 และ .66 ตามลำดับ ซึ่งเป็นค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงที่สูงพอควร ผู้วิจัยจึงนำแบบทั้ง 3 รายวิชานี้ไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเดินทางไปพบกับครูที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง แจกแบบสอบถามและแบบสอบถามให้กับครูกลุ่มตัวอย่างทุกคนแล้วรับกลับด้วยตนเอง ดังมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. ขอหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัยจากบัญชีกิจกรรมลัพธิงผู้อำนวยการ จังหวัด ของจังหวัดที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง คือ ขอແກ່ນ หนองຄາຍ ອຸນລາຮ້ານີ້ ຍໂສມຣ ນຸ້ວິຮັນຍ ແລະ ຄວີສະເກີນ

2. นำหนังสือจากข้อ 1 ไปเสนอที่สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ของแต่ละจังหวัด เพื่อขอหนังสือขอความร่วมมือในการทำวิจัย ถึงผู้บริหารโรงเรียนทุกโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

3. นำหนังสือจากข้อ 2 เสนอผู้บริหารโรงเรียน เพื่อคำแนะนำการเก็บข้อมูล
จากครูที่มีวุฒิทางครุภัคในโรงเรียนต่อไป

4. ผู้วิจัยเตรียมแบบสอบถาม และแบบสอบถามให้ครบถ้วนจำนวนครูที่เป็นกลุ่ม[†]
ตัวอย่างของแต่ละโรงเรียน โดยจัดเรียงลำดับหมายเลข 5 ตำแหน่ง ABBCC โดย[‡]
A แทนลำดับที่จังหวัด BB แทนลำดับที่ของโรงเรียนในแต่ละจังหวัด CC แทนลำดับ
ที่ของครูในโรงเรียน

5. การตอบแบบสอบถามและแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยดำเนินการ
ดังนี้

5.1 อธิบายวัตถุประสงค์ของการตอบแบบสอบถามและแบบสอบถาม และ[§]
ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษา

5.2 แจกแบบสอบถามและแบบสอบถาม พร้อมทั้งอธิบายตัวอย่าง และวิธี
ตอบเมื่อเข้าใจแล้ว ให้ลงมือทำจนเสร็จ ใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง

5.3 แบบสอบถามและแบบสอบถามที่สมบูรณ์ เมื่อตรวจสอบแล้วมีจำนวน
300 ชุด จาก 331 ชุด คิดเป็น 90.63% ของกลุ่มตัวอย่าง

5.4 ตรวจให้คะแนนแบบสอบถาม 3 รายวิชา ตามเกณฑ์กำหนดไว้

5.5 นำข้อมูลที่โควตาบันทึกลงแผ่นรหัส (Coding Sheet)
สำหรับนำไปเจาะมัตร (Punch Card) เพื่อวิเคราะห์โดยเครื่องคอมพิวเตอร์ต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่เก็บรวบรวมได้จากกลุ่มตัวอย่างครูที่มีวุฒิทางครุ จำนวน 300 คน มาวิเคราะห์ตามระเบียบวิธีทางสถิติ โดยใช้คอมพิวเตอร์โปรแกรม Regression[†]
ของ SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ที่
สถาบันคอมพิวเตอร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เพื่อหาค่าสหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวแปรภายนอก
คือ ประสบการณ์ในการประกอบวิชาชีพครู สถานภาพล้วนคัว และประสบการณ์การเพิ่ม
ความรู้ในวิชาชีพ กับสมรรถนะที่นักศึกษาทางวิชาชีพครู และสร้างสมการการพยากรณ์
สมรรถนะที่นักศึกษาทางวิชาชีพครู ซึ่งดำเนินการ เป็นขั้นตอนดังนี้

1. หากค่าสหสัมพันธ์พหุคุณระหว่างตัวพยากรณ์และตัวแปร เกณฑ์
2. ทดสอบความนัยสำคัญของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficients) ระหว่างตัวพยากรณ์กับตัวแปร เกณฑ์
3. นำตัวพยากรณ์ที่คัดเลือกจาก ข้อ 2 มาหาค่าสหสัมพันธ์พหุคุณ (Multiple Correlation)

$$R_{y,12...k}^2 = B_1 r_{y1} + B_2 r_{y2} + \dots + B_k r_{yk}$$

ทดสอบนัยสำคัญของสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์พหุคุณ เพื่อทดสอบว่า กลุ่มพยากรณ์นั้น เมื่อสร้างสมการแล้ว จะมีค่าสหสัมพันธ์กับตัวแปร เกณฑ์หรือไม่ โดยการทดสอบสมมติฐาน

$$H_0 : R_{y,12...k} = 0$$

$$H_1 : R_{y,12...k} \neq 0$$

$$\text{กำหนด } \alpha = .05$$

ทดสอบสมมุติฐานด้วยค่าสถิติ F โดยใช้สูตร

$$F = \frac{R^2(n-p-1)}{(1-R^2)p} \quad df = p, n-p-1$$

เมื่อ n หมายถึง จำนวนคน

p หมายถึง จำนวนตัวแปร

4. ทดสอบนัยสำคัญของค่าน้ำหนักของตัวพยากรณ์ (β) เพื่อตัดสินว่า ตัวพยากรณ์เหละตัวส่งผลต่อตัวเกณฑ์หรือไม่ โดยทดสอบสมมติฐาน

$$H_0 : B_j = 0$$

$$H_1 : B_j \neq 0, \quad j = 1, 2, 3, \dots, k$$

ทดสอบสมมุติฐานคุณค่าสถิติ t โดยใช้สูตร

$$t = \frac{b_j}{SE_{b_j}}, \quad df = n-p-1$$

5. สร้างสมการพยากรณ์โดยใช้ตัวพยากรณ์เหละตัวที่เกี่ยวกับการพยากรณ์ของตัวพยากรณ์นัยสำคัญทางสถิติในรูปแบบของคะแนนมาตรฐาน (Standard Score Form)

$$Z' = B_1 Z_1 + B_2 Z_2 + \dots + B_k Z_k$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย